

خانم فرجی

نام اثر	بررسی حق حضانت در فقه امامیه و قانون ایران
گرایش علمی	فقه و حقوق اسلامی
نوع اثر	پایان نامه
مدرسه علمیه	مشکوة
رتبه	شایسته تقدیر
کد اثر	9705

چکیده اثر:

حضانت نوعی ولایت و سلطنت بر کودک و مجنون به منظور نگهداری و تربیت آنهاست. این امر از حقوق و تکالیف والدین به شمار می‌رود. موضوع حضانت از مباحث پیچیده حقوق خانواده است و با وجود مطالعات گسترده فقها و حقوقدانان، هنوز مسائلی از آن ناشناخته مانده است. بر این اساس، در نوشتار حاضر حضانت کودک از دیدگاه فقه امامیه و اهل سنت و قانون مدنی ایران طی سه بخش شامل مباحثی چون مفهوم شناسی، فلسفه حضانت، تربیت کودک، شرایط و موانع حضانت به روش توصیفی مورد بحث قرار گرفته است. اهم عناوین این پژوهش عبارتند از: کلیات شامل مفهوم شناسی حق، ولایت و حضانت در لغت و اصطلاح فقهی و حقوقی؛ مبانی نظری حضانت مشتمل بر فلسفه حضانت، شرایط و موانع حضانت؛ مستحقین امر حضانت و زمان پایان آن؛ کاستی‌ها و اشکالات در قوانین مربوط به حضانت.

در بخشی از نتیجه آمده است: حضانت به معنای ولایت بر طفل و مجنون به جهت تربیت، نگهداری و هر کاری است که به مصلحت او باشد زیرا فلسفه و هدف اصلی از حضانت، نگهداشت مصلحت کودک است. حضانت نسبت به مادر حق است و نسبت به پدر هم حق است و هم تکلیف. یعنی مادر می‌تواند حضانت طفل را قبول نکند ولی پدر نمی‌تواند. حضانت با ولایت تفاوت دارد زیرا حضانت ناظر به نگهداری کودک است اما ولایت، مربوط به نظارت بر اموال و ازدواج اوست. هر چند رابطه‌ای مستقیم بین آنها برقرار است بدین صورت که میزان توان مالی کودک و چگونگی مصرف آن در چگونگی حضانت، تأثیر می‌گذارد.